

Sv. Terezka z Lisieux - Láska k blížnemu

Napísal Balek Robert

Pondelok, 16 November 2009 05:24

"Aby som Ťa, Ježišu, milovala, ako ty miluješ mňa, musím si požičať tvoju vlastnú lásku, jedine vtedy nájdem odpočinok. "

Sv. Terezka z Lisieux

Láska k blížnemu

Zdvihnúť čo i len špendlík z lásky môže obrátiť človeka. Aké veľké tajomstvo! Len Ježiš môže dať našom skutkom takúto hodnotu.

Som iba bezmocné a slabé dieťa, ale práve moja slabosť mi dáva odvahu, aby som sa ponúkla ako obeta tvojej Láске, Ježišu!

Sv. Terezka z Lisieux - Láska k blížnemu

Napísal Balek Robert

Pondelok, 16 November 2009 05:24

Aby láska bola plne uspokojená, musí sa znížiť, znížiť až k ničote a túto ničotu pretvoriť v oheň.

Ó, Ježišu, viem, za lásku sa platí iba láskou, preto som hľadala a našla spôsob, ako ulaviť svojmu srdcu, v tom, že na tvoju lásku odpovedám láskou.

Rozpomenula som sa na prosbu Elizea k jeho otcovi Eliášovi, keď sa ho odvážil prosiť o jeho dvojnásobného ducha, predstúpila som pred anjelov a svätých a povedala som im: Som najmenšia zo stvorení, poznám svoju úbohosť a svoju slabosť, ale viem, ako rady robia dobro vznešené a veľkodušné srdcia. Prosím vás teda, blažení obyvatelia Neba, úpenlivo vás prosím, aby ste ma prijali za svoje dieťa. Iba vám bude patriť sláva, ktorú mi pomôžete získať, ale vypočujte moju prosbu. Viem, že je opovážlivá, a predsa sa odvažujem prosiť vás, aby ste mi dali vašu dvojnásobnú Lásku!

Všetko je dobré, keď človek hľadá iba Ježišovu vôľu.

Pán Boh mi dal milosť poznať, čo je to láska k blížnemu. Pravdaže aj predtým som ju chápala, ale nedokonale... Usilovala som sa predovšetkým milovať Boha, pričom som pochopila, že moja láska sa nemá prejavovať iba slovami, pretože: Nie každý, kto mi hovorí: Pane, Pane! - vojde do nebeského kráľovstva, ale iba ten, kto plní vôľu môjho Otca (Mt 7, 21). Túto vôľu dal Ježiš najavo viackrát, povedala by som, že takmer na každej stránke svojho Evanjelia.

Pri poslednej večeri, keď Ježiš vie, že srdcia jeho učeníkov horia vrúcnejšou láskou k Nemu, ktorý sa im práve rozdal v nevýslovnom tajomstve svojej Eucharistie, tento drahý Spasiteľ im chce dať nové prikázanie. Hovorí im nevýslovne láskavo: Nové prikázanie vám dávam, aby ste sa milovali navzájom. Aby ste sa aj vy vzájomne milovali, ako som ja miloval vás. Podľa toho spoznajú všetci, že ste moji učeníci, ak sa budete navzájom milovať. (Jn 13, 34-35)

Ako Ježiš miloval svojich učeníkov a prečo ich miloval? Nemohli ho zaiste priťahovať ich

Sv. Terezka z Lisieux - Láska k blížnemu

Napísal Balek Robert

Pondelok, 16 November 2009 05:24

prirodzené vlastnosti, medzi nimi a Ním bola nekonečná vzdialenosť. On bol poznanie, večná Múdroosť, oni boli úbohí a nevedomí rybári, plní pozemských myšlienok. A predsa ich Ježiš nazýva svojimi priateľmi, svojimi bratmi. Chce, aby s Ním vládli v kráľovstve jeho Otca, a chce zomrieť na kríži, aby im otvoril toto kráľovstvo, lebo hovorí: Nik nemá väčšiu lásku ako ten, kto položí svoj život za svojich priateľov! (Jn 15, 13)

Keď som rozjímal o týchto Ježišových slovách, uvedomila som si, aká nedokonalá je moja láska k mojim sestram a videla som, že ich nemilujem tak, ako ich miluje Pán Boh.

Teraz už chápem: dokonalá láska spočíva v tom, že znášame chyby iných, vôbec sa nečudujeme ich slabostiam a poučame sa aj z najmenších čnostných skutkov, ktoré ich vidíme konať. Avšak pochopila som najmä to, že láska nesmie ostať uzavretá v hĺbke srdca. Ježiš povedal: Ani sviecu nezažnú a nepostavia pod mericu, ale na svietnik, aby svietila všetkým, čo sú v dome (Mt 5, 15). Nazdávam sa, že táto svieca predstavuje lásku, ktorá má osvecovať, potešovať nielen tých, čo sú mi najdrahší, ale všetkých, čo sú v dome, bez výnimky.

Musím vyhľadávať spoločnosť sestier, ktoré sú mi menej príjemné, byť pre tieto zranené duše milosrdným Samaritánom. Jedno slovo, milý úsmev často stačia rozveseliť smutnú dušu. Ale ja vonkoncom nechcem lásku k blížnemu preto, aby som dosiahla tento cieľ. Viem, že by som čoskoro stratila odvalu. Ved' slovo, ktoré vypoviem s najlepším úmyslom, bude sa možno vysvetľovať celkom naopak. Preto aby som nestrácala čas, chcem byť ku každému láskavá (a zvlášť k sestram menej láskavým), a tak potešiť Ježiša.

Chcem vyhovieť rade, ktorú dáva Ježiš v evanjeliu: Keď dávaš obed alebo večeru, nevolaj svojich priateľov ani svojich bratov, ani príbuzných, ani bohatých susedov, aby nepozvali aj oni teba a mal by si odplatu. Ale pozvi chudobných, mrzákov, chromých a slepých! A budeš blahoslavený, lebo oni sa ti nemajú čím odplatiť... (Mt 6, 4) Na akú hostinu by mohla karmelitánka pozvať svoje sestry, ak nie na duchovnú, kde ich počastuje prívetivou a radostnou láskou? Ja nepoznám inú a chcem napodobňovať svätého Pavla, ktorý sa radoval s radujúcimi, ale aj plakal s plačúcimi. Slzy sa musia niekedy objaviť na hostine, ktorú chcem dávať, ale vždy sa budem usilovať, aby sa nakoniec slzy premenili na radosť, lebo Boh miluje veselého darcu (2 Kor 9,7).

Sv. Terezka z Lisieux - Láska k blížnemu

Napísal Balek Robert

Pondelok, 16 November 2009 05:24

Pán prikázal svojmu milovať blížneho ako seba samého ešte pred svojím príchodom na zem. Pretože dobre vedel, do akej miery človek miluje samého seba, nemohol od svojich stvorení žiadať väčšiu lásku k blížnemu. A keď dal Ježiš svojim apoštolom nové prikázanie, svoje prikázanie, už nehovorí o tom, že máme milovať blížneho ako seba samého, ale tak, ako ho miloval On, Ježiš, ako ho bude milovať až do konca vekov...

Pane, viem, že nežiadaš nič nemožné, poznáš moju slabosť, moju nedokonalosť lepšie ako ja. Veľmi dobre vieš, že by som svoje sestry nikdy nemohla milovať tak, ako ich miluješ ty, keby si ich sám, Ježiš môj, nemiloval ešte aj vo mne. Pretože si mi chcel dopriať túto milosť, dal si nové prikázanie. Ó, ako ho milujem, pretože mi dáva istotu, že tvoja vôľa je milovať vo mne všetkých, ktorých mi prikazuješ milovať!

Áno, ak preukazujem lásku, cítim, že vo mne účinkuje sám Ježiš. Čím väčšmi som s ním spojená, tým väčšmi milujem všetky svoje sestry.

Nestačí milovať, treba to dokázať. Človek je prirodzene šťastný, keď môže obdarovať priateľa, obzvlášť rád prekvapuje, ale to vôbec nie je láska k blížnemu, lebo to robia aj hriešnici. Tu ma Ježiš ďalej pouča: "Každému, kto ťa prosí, daj, a ak ti niekto niečo vezme, nežiadať to naspäť!" (Lk 6, 30)

Dávať všetkým, čo prosia, je menej príjemné ako sám ponúkať z podnetu vlastného srdca. Nanajvýš ak niekto milo poprosí, nestojí nás veľa námahy dať mu, ale ak nanešťastie nepoužije dosť vyberané slová, duša sa ihneď búri, ak nie je pevná v láske. Nachádza tisíc príčin, aby prosebníka odmietla, a až keď ho presvedčí o jeho netaktnosti, z milosti mu dá, čoho sa domáha...

Ak je ťažké dávať každému, kto prosí, oveľa ťažšie je dať si vziať, čo nám patrí, a nežiadať to naspäť. Hovorím, že je to ťažké, ale skôr by som mala povedať, že sa to zdá ťažké, lebo Pánovo jarmo je príjemné a ľahké (Mt 11,30). Ak ho prijmem, hneď pocítim, aké je príjemné...

Len láska k blížnemu môže dodať odvahu môjmu srdcu. Ježišu, od chvíle, čo ho spaľuje tento hrejivý plameň, bežím s radosťou po ceste tvojho nového prikázania... Chcem po nej bežať až k šťastnému dňu, keď sa pripojím k sprievodu panien a budem ťa môcť nasledovať do nekonečných priestorov, spievajúc tvoju novú pieseň, ktorou má byť pieseň Lásky (Zjv 14, 3-4).

Tak ako riava, ktorá sa prudko vrhá do oceánu, strháva so sebou všetko, s čím sa stretáva na svojej ceste, tak aj duša, ktorá sa ponára do bezbrehého oceánu tvojej lásky, Ježišu môj, ťahá za sebou všetky poklady, ktoré má... Pane, ty vieš, že nemám iné poklady ako duše, ktoré sa ti zaľúbilo spojiť s mojou dušou. Ty si mi zveril tieto poklady, preto sa odvažujem požičať si slová, ktorými si sa obracal na nebeského Otca v posledný večer, ktorý si prežil ešte na našej zemi ako pútnik a smrteľník (Jn 17, 4-24).

Ježišu, neviem, kedy sa skončí moje vyhnanstvo... Nejedem večer mám ešte vo vyhnanstve ospevovať tvoje milosrdenstvo, ale napokon aj pre mňa nadíde posledný večer, keď by som ti, môj Bože, rada povedala: "Ja som ťa oslávila na zemi; dokončila som dielo, ktoré si mi dal vykonať. Zjavila som tvoje meno ľuďom, ktorých si mi dal... Tvoji boli a dal si ich mne. Teraz poznali, že všetko, čo si mi dal, je od teba, lebo slová, ktoré si ty dal mne, ja som dala im... Prosím teda za tých, ktorých si mi dal, lebo sú tvoji..."

Ako otec márnotravného syna hovoril svojmu staršiemu synovi, aj ty si mi povedal: "Všetko, čo ja mám, je tvoje." (Lk 15, 31) Tvoje slová, Ježišu, sú teda mojimi a môžem ich použiť, aby som získala milosť nebeského Otca pre duše, ktoré sú so mnou spojené.

Môj Bože, tvoja láska ma sprevádzala už od môjho detstva, rástla so mnou, a teraz je ako priepasť, ktorej hĺbku nemôžem zmerať. Láska priťahuje lásku a tak sa,

Ježišu, moja láska vrhá k tebe, chcela by zaplniť priepasť, ktorá ju priťahuje, ale beda, nie je ani kvapkou rosy, čo sa rozplynie v oceáne!

Sv. Terezka z Lisieux - Láska k blížnemu

Napísal Balek Robert

Pondelok, 16 November 2009 05:24

Aby som Ťa, Ježišu, milovala, ako ty miluješ mňa, musím si požičať tvoju vlastnú lásku, jedine vtedy nájdem odpočinok.

Tu na zemi si neviem predstaviť väčšiu nesmiernosť lásky, než je tá, ktorou sa ti zaľúbilo štedro ma zahrňať zadarmo, bez akejkoľvek mojej zásluhy.

Nikdy by sme nemali hľadať samých seba, nech by išlo o čokoľvek, lebo keď niekto začne hľadať seba, prestane milovať... Keď sa oslobodíme od seba, prijímame svoju odmenu už na zemi. Pýtate sa ma, ako prísť k čistej láske. Tak, že zabudnete na seba a v ničom nehľadáte seba.

Nemôžeme urobiť nič dobré, keď hľadáme seba samých.

Chcela by som zachraňovať ľudí a pre nich zabudnúť na seba.

Niekedy sa človek u seba samého, čiže vo svojom vnútri cíti tak nedobre, že ho musí hneď opustiť. Boh od nás nežiada, aby sme robili spoločnosť sebe samým. Naopak! Často dopúšťa, že je nám vlastná spoločnosť nepríjemná... V tomto prípade nevidím nijaký iný prostriedok, len vyjsť zo seba a začať konať skutky lásky k blížnemu.

Keď musíte bojovať s láskou k blížnemu, radím vám prečítať si kapitolu z Nasledovania Krista I, 16. kap. (od sv. Tomáša Kempenského, poznn. red.). Uvidíte, že vaše boje prestanú.

Sv. Terezka z Lisieux - Láska k blížnemu

Napísal Balek Robert

Pondelok, 16 November 2009 05:24

Nestačí dať každému, kto nás prosí, ale musíme predchádzať želania, ukázať, že sme vďační a že sa cítíme poctení, keď sme urobili nejakú službu.

Jediný skutok lásky nám umožňuje lepšie poznať Ježiša.

Robiť dobro bez Božej pomoci je rovnako nemožné ako nechať v noci svietiť slnko.

Musíme siať okolo seba dobro a nestarať sa o to, čo vyrastie. Pre nás práca, pre Ježiša úspech. Nesmieme sa zľaknúť boja, keď ide o dobro blížneho.

Ako často som bola počas vďakydávania vyrušovaná! Ale myslela som na to, že ľudia nasledovali Pána, ktorý sa chcel utiahnuť do ústrania, a On ich neposlal preč. Chcela som ho napodobňovať.

Preto sa dáte tak ľahko vyviesť z rovnováhy, lebo si vopred neupokojíte srdce. Ak vás niekto rozčúli, najlepší prostriedok, ako nájsť vnútorný pokoj, je pomodliť sa za toho človeka.

Ak preťažený človek, ktorý má migrénu alebo duševné utrpenie, vykoná čo len polovicu svojej práce, urobí viac ako ten, kto je zdravý na tele a na duši a ktorý ju vykoná úplne. Preto musí byť náš úsudok o blížnom musí byť vždy priaznivý. Musíme vždy prijímať dobro, musíme vždy odpúšťať.

Byť dobrý k tým, ktorí nám robia dobre, to je ľudská múdrosť, ale pred Bohom nie je ničím.

Chcem, aby moje myšlienky boli vždy poznačené priazňou, lebo Ježiš povedal: Neodsudzujte a nebudete súdení! (Lk 6, 37)

Cítim, že keď preukazujem lásku, účinkuje vo mne sám Ježiš. Čím väčší som s ním spojená, tým väčší milujem všetky svoje sestry.

Keď skutočne milujeme, tešíme sa zo šťastia milovanej osoby.

Len láska k blížnemu môže dodať odvahu môjmu srdcu.

Aj tie najkrajšie myšlienky bez skutkov nie sú ničím.

Pán prikázal svojmu ľudu milovať blížneho ako seba samého ešte pred svojím príchodom na zem. Pretože dobre vedel, do akej miery človek miluje samého seba, nemohol od svojich stvorení žiadať väčšiu lásku k blížnemu. A keď dal Ježiš svojim apoštolom nové prikázanie, svoje prikázanie, ako to ďalej vraví, už nehovorí o tom, že máme milovať blížneho ako seba samého, ale tak, ako ho miloval On, Ježiš, ako ho bude milovať až do konca vekov...

Mali by sme sa povzniesť nad to, čo sestry hovoria alebo robia. Mali by sme v našom kláštore žiť tak, ako keby sme tam mali byť iba dva dni. Potom by sme si dávali veľký pozor, aby sme nehovorili zlé veci, lebo by sme vedeli, že kláštor čoskoro opustíme.

Nechcela som byť milovaná. Nestarala som sa o to, čo si iní o mne myslia alebo hovoria.

Sv. Terezka z Lisieux - Láska k blížnemu

Napísal Balek Robert

Pondelok, 16 November 2009 05:24

Chcela som si len splniť svoju povinnosť a uspokojiť Boha.

V jednom okamihu som pocítila veľkú túžbu pracovať na obrátení hriešnikov... Cítila som, ako moje srdce prenikla láska, túžba zabudnúť na seba a robiť iným radosť, a odvtedy som bola šťastná...

Nestačí milovať, treba to dokázať. Človek je prirodzene šťastný, keď môže obdarovať priateľa, obzvlášť rád prekvapuje, ale to nie je láska k blížnemu, lebo to robia aj hriešnici. Tu ma Ježiš pouča: "Každému, kto ťa prosí, daj, a ak ti niekto niečo vezme, nežiadať to naspäť!" Ak je ťažké dávať každému, kto prosí, oveľa ťažšie je dať si vziať, čo nám patrí, a nežiadať to naspäť. Hovorím, že je to ťažké, ale skôr by som mala povedať, že sa to zdá ťažké, lebo Pánovo jarmo je príjemné a ľahké.

Ak ho prijmeme, hneď pocítime, aké je príjemné.

Len jedno treba konať: milovať Ježiša, milovať ho zo všetkej sily svojho srdca a zachraňovať pre neho duše, aby bol milovaný...

Nemárnime čas, zachraňujme duše!

Všetko, čo som robila, robila som preto, aby som Pánu Bohu spôsobovala radosť, zachraňujúc pre neho duše.

Zdroj: www.ocds.sk